Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

РІК ВИДАННЯ XXV

Червоне Запоріжжя

ОРГАН ЗАПОРІЗЬКОГО ОБКОМУ І МІСЬККОМУ КП(б)У ТА ОБЛАСНОЇ РАДИ ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ

№ 209 (6491) | ВІВТОРОК, 17 ЖОВТНЯ 1944 РОКУ | Ціна 20 коп.

НАКАЗ
ВЕРХОВНОГО ГОЛОВНОКОМАНДУЮЧОГО

Генералові армії **МЕРЕЦКОВУ**

Адміралові **ГОЛОВКО**

Війська **Карельського** фронту прорвали сильно укріплену оборону німців на північний захід від **Мурманська** і сьогодні, 15 жовтня, при сприянні кораблів і десантних частин **Північного флоту**, оволоділи містом **Петсамо** (Печенга)—важливою військово-морською базою та потужним пунктом оборони німців на крайній півночі.

В боях при прориві оборони німців і за оволодіння **Петсамо** відзначились війська генерал-лейтенанта **Щербакова**, генерал-лейтенанта **Мікульського**, полковника **Соловйова**, генерал-майора **Жукова**, генерал-майора **Алексеєва**, генерал-майора **Дубовцова**, генерал-майора берегової служби **Куштова**, полковника **Калиновського**, генерал-майора **Худалова**, полковника **Лисенка**, підполковника **Блат**, полковника **Амвросова**, полковника **Російченка**, полковника **Крилова**, полковника **Рассохіна**, майора **Тімофеєва**, капітана **Барченка**; моряки контр-адмірала **Михайлова**, контр-адмірала **Фокіна**, капітана 1-го рангу **Клеванського**, капітана 1-го рангу **Кузьміна**, капітана 1-го рангу **Келишіна**, капітана 2-го рангу **Алексеєва**, капітана 3-го рангу **Зюзіна**, капітана 3-го рангу **Федорова**, капітана 2-го рангу **Коршуновича**; артилеристи генерал-лейтенанта артилерії **Дегтярьова**, генерал-лейтенанта артилерії **Воєводіна**, генерал-майора артилерії **Панікіна**, полковника **Храмова**, полковника **Небоженка**, підполковника **Григорьєва**, полковника **Соболева**, підполковника **Строккер**; льотчики генерал-лейтенанта авіації **Соколова**, генерал-майора авіації **Преображенського**, генерал-майора авіації **Кидалинського**, генерал-майора авіації **Петрухіна**, полковника **Жатькова**, полковника **Мінаєва**, полковника **Пушкарьова**, полковника **Ларюшкіна**, полковника **Калугіна**, полковника **Удоніна**, полковника **Погрошаєва**, полковника **Фінгенова**; танкісти генерал-лейтенанта танкових військ **Кононова**, полковника **Соколова**, полковника **Юренкова**, підполковника **Арцишевського**, підполковника **Терентьєва**, підполковника **Сучкова**, підполковника **Торчиліна**; сапери генерал-лейтенанта інженерних військ **Хренова**, полковника **Лейчика**, підполковника **Аршба**, підполковника **Захарова**; зв'язківці генерал-лейтенанта військ зв'язку **Добикіна**, полковника **Скімова**, капітана 2-го рангу **Полозок**, майора Державної Безпеки **Гаврилова**.

На ознаменування здобутої перемоги військові з'єднання, кораблі й частини флоту, які найбільш відзначилися в боях за **Петсамо** (Печенга), представити до присвоєння найменування «**Печенгських**» і до нагородження орденами.

Сьогодні, 15 жовтня, о 21 годині столиця нашої Батьківщини **Москва** від імені Батьківщини салютує доблесним військам Карельського фронту, кораблям і частинам Північного флоту, які оволоділи **Петсамо** — двадцятьма артилерійськими залпами з двохсот двадцяти чотирьох гармат.

За відмінні бойові дії **оголошую подяку** керованим Вами військам, кораблям і частинам, які брали участь у боях за визволення **Петсамо**.

Вічна слава героям, що полягли в боях за свободу і незалежність нашої Батьківщини!

Смерть німецьким загарбникам!

Верховний Головнокомандуючий
Маршал Радянського Союзу **И. СТАЛІН.**

16 жовтня 1944 року.

Москва, кремль, товаришеві СТАЛІНУ

Дорогий наш вождь, рідний Йосиф Віссаріоновичу!

Трудящі Запоріжжя, зібравшись на мітинг, присвячений історичній події в житті українського народу—повному визволенню всієї України від німецько-фашистських загарбників і першій річниці визволення нашого рідного міста, спрямовують всі свої думки й почуття до Вас, наш дорогий батько і вчителю, і шлють свій гарячий привіт і побажання багатьох років життя на радість усьому людству!

Немає слів, щоб висловити всю глибину нашої подяки Вам за визволення нас з проклятої німецької неволі, немає слів, щоб висловити всю силу нашої любові і відданості Вам, наш Маршал Перемоги. Вона чиста, як кришталева вода, вона ясна, як сонце, вона вічна, як вічний світ.

Ніколи нам не забути того жаху, що його ми зазнали в німецькому раю, залізному—«новим порядком», ніколи не забути нам радості визволення і повернення в єдину радянську сім'ю, де сонце однаково світить усім, де поля й ліси, заводи й шахти—всі скарби нашої землі належать одним хазяям Н—трудящим.

Про дні великої боротьби за наше життя і свободу, про визволення радянської землі наші народи складуть пісні і думи, в яких навіки прославлять найбільшого героя, який булькою перемагав темну силу зла. Ім'я цього героя, що височить над усіма героями всіх народів—СТАЛІН!

Дорогий Йосиф Віссаріоновичу!

Сьогодні ми святкуємо першу річницю з дня визволення Запоріжжя від німецького ярма. Хочеться нам поділитися з Вами нашими першими успіхами.

Минув лише один рік, і на визволеній землі знову б'є джерелом вільно і радісне життя. Відбудовано всі колгоспи, радгоспи, МТС. В цьому році ми вже зібрали добрий урожай хліба і завершуємо виконання державних поставок. Колгоспи Гуляйпольського, Червоноармійського, Ново-Миколаївського, Василівського районів, що повністю розрахувалися з державою, здають хліб понад план до фонду Червоної Армії. Виконали свої зобов'язання перед країною та фронтом зернові й тваринницькі радгоспи. Вони уже здали понад план більше 150.000 пудів хліба і продовжують відправляти зерно на приймальні пункти. Машинно-тракторні станції перевиконали план тракторних робіт і зібрали на 190.000 пудів хліба більше в рахунок натуроплати, ніж намічено планом.

Воєнними темпами йде відбудування Запоріжської Дніпрогес, будівники якої удостоїлися чотириразового присудження перехідного Червоного Прапору Державного Комітету Оборони за свою самовіддану працю. Цілий ряд заводів— «Комунар», імені Першого Травня, імені Кірова, імені Миколи та інші—уже дають свою першу продукцію—сільськогосподарські машини та обладнання.

З руїн, з попелу встають наші міста—центри економічного, політичного та культурного життя. В області працює 5 інститутів, 1.085 середніх і початкових шкіл. 180.000 дітей відвідують їх. В Запоріжжі—місті електричного сонця,—яке німці перетворили на темне царство руїн, знову є електричне світло, пущено першу чергу трамваю. Електроенергію одержують також і найближчі колгоспи, використовуючи її на молотьбі та інших сільськогосподарських роботах.

Але ми знаємо, дорогий батьку, що нами ще багато й багато не зроблено, що не заліковані рани, завдані ворогом нашим містам і селам,—і ми клянемося віддати всі сили справі найшвидшого відродження визволеної землі, справі прийдешньої перемоги над ворогом.

Трудящі Запоріжжя і всієї області невтомно зміцнюють свою допомогу фронтові і зв'язок з червоноармійськими частинами, які визволили наші міста й села. В єдності тилу й фронту—запорука нашої перемоги. Цього року ми передали для Червоної Армії наш скромний подарунок—літаки на озброєння одного авіаполку.

Червона Армія за цей рік пройшла в великими перемогами від синього Дніпра-Славути за Тихий Дунай, за високі Карпати, і всюди її слава гримить, і всюди слова Ваших наказів бальорять і стішають всіх вільних людей, западають в саме серце. Вони вселяють велику віру в перемогу над фашистською потворою в усіх пригнічених народів, вони підіймають нас на ще більші трудові подвиги в ім'я перемоги. Ми зробимо все, щоб наблизити цей день, променистий і радісний.

Хай живе наша велика Батьківщина!

Хай живе наша доблесна Червона Армія—визволительниця!

Нехай вічно живе і здравствує наш дорогий батько і учитель—рідний Сталін.

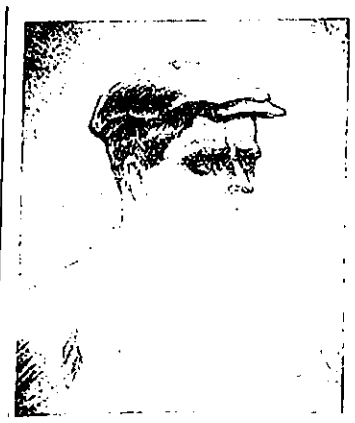

Високим стахановським виробітком відзначився формовник заводу „Комунар" Ф. Х. Хитрик. 250 процентів змінного завдання—його звичайний виробіток. Нещодавно т. Хитрик перейшов у майстрі.

Мал. Л. Грацієнової.

Святкування річниці звільнення на підприємствах Запоріжжя

На заводі „Комунар"

Радісно провели святковий день робітники заводу «Комунар». Славна річниця збіглася з видатною подією — колективові будівельників було вручено перехідний Червоний Прапор ЦК ВКП(б).

Свято комунарівці провели в своєму заново відбудованому клубі. Відкриття урочистих зборів присутні зустріли бурхливими оплесками. Повторюваною овацією відповів переповнений зал на пропозицію обрати до почесної президії Політбюро ЦК ВКП(б) і ЦК КП(б)У, а на почесного голову—великого Маршала Перемоги товариша Сталіна.

Після доповіді директора заводу т. Полянцева про успіхи комунарівців за минулий рік передовому ливарному цеху було вручено заводський перехідний Червоний прапор.

В день свята кращі люди заводу відвідали підшефний госпіталь і передали пораненим бійцям і офіцерам індивідуальні подарунки від робітників заводу.

Весело й радісно провели комунарівці день свого звільнення.

На „Запоріжсталі"

На урочистому мітингу в день святкування річниці звільнення Запоріжжя експлуатаційники дали слово зустріти жовтневі свята достроковим виконанням плану виробництва жарбіду. Уже відбудована і поставлена на сушіння мартенівська піч. Робітники під керівництвом інженерів готуються зараз до початку першого топлення. «100 тонн високоякісної сталі до дня XXVII роковини Великого Жовтня»—під таким гаслом йдуть підготовчі роботи до початку експлуатації.

Відбудовані об'єкти вимагають збільшення кількості спеціалістів-металургів. Багато з них живуть в старій частині міста, тому запоріжсталівці зобов'язалися до 7 листопада закінчити відбудування трамвайної колії від своїх заводів до підстанції і, таким чином, налагодити зв'язок з старою частиною міста.

Широким фронтом розгортаються роботи на відбудуванні цеху ширвжитку, в паровозному Шостого селища та ремонтно-механічного заводу. Закінчення будівництва цих об'єктів також пов'язане з виконанням зобов'язань, взятих в день річниці звільнення Запоріжжя.

На паровозоремонтному заводі

На урочистих зборах колектив паровозоремонтного заводу рапортував про виконання зобов'язань, взятих в період підготовки до радісної річниці. Про виконання цих зобов'язань свідчили також добре прибрані кімнати і зал клубу імені Дроб'язко, відбудованого до річниці.

Після доповіді про роботу заводу та преміювання кращих стахановців відбулася художня частина. Вона почалася виконанням державного Гімну хоровим гуртком. Виступила також балетна група та селяни—робітники заводу.

На честь річниці

На В.-Токмакському заводі імені Кірова проведено місячник збору раціоналізаторських пропозицій, присвячений зустрічі річниці звільнення Запоріжжя і жовтневих свят.

Більшість поданих пропозицій вже запроваджено у виробництво. Вони дали заводу економії до 50.000 карбованців.

До бійців, сержантів, офіцерів та генералів Червоної Армії

Славні воїни радянської Вітчизни!

Наша рідна Україна вільна. Великої радості сповнені наші серця. Від краю до краю рідної визволеної землі, від привільних донецьких степів — до сонячних Карпат, від лісів Чернігівщини до Чорного моря славить наш народ героїчну Червону Армію і шле гаряче слово найглибшої подяки і любові своєму батькові і другові, вождеві і вчителеві, Маршалові Перемоги великому Сталіну. Разом з нами славлять своїх хоробрих богатирів усі народи Радянського Союзу. Разом з нами вони поділяють радість визволення Радянської України.

У великий урочистий день визволення ми звертаємось із словом палкої вдячності до всіх народів-братів, що прийшли на допомогу своїй багатостраждальній сестрі-Україні. Ми дякуємо вам, бійцям, сержантам, офіцерам і генералам—славним синам нашого радянського народу, нашим визволителям від підлого й лихого ворога. Тільки разом з усіма народами Радянського Союзу, пліч-о-пліч з своїм старшим братом,—великим російським народом, в єдиній, могутній радянській державі, український народ зміг подолати свого одвічного лютого ворога, зміг скинути з своїх плечей ярмо німецької неволі. Вічна пам'ять і слава героям, що полягли в боях за визволення нашої радянської Батьківщини. Їх благородна кров ще сильніше зміцнила сталінську дружбу народів.

Не вперше нашому народові доводиться відбивати розбійницький напад німецьких загарбників. Німці недаремно залізали на безкрає простори українських земель, на наші ліси й ріки. Німецькі розбійники - імперіалісти мріяли про казкові багатства наших ланів, про наше вугілля, залізо, марганець. Вони хотіли приласкати створені нашою наполегливою працею гіганти - заводи, шахти, рудники, електростанції, залізниці. Вони хотіли поневолити народ України. Міцно бив наш народ німецьких завойовників у 1918 році. Німці тоді з ганьбою були викинуті геть поза межі України. І коли через чверть століття німецькі імперіалісти знов напали на нашу землю, ви, наші захисники і визволителі, поклали край зазіханням німецьких фашистів. Могутніми ударами ви відрубали лапи лютого звіра, простягнуті до наших багатств, до нашої свободи й життя. Священний союз російського і українського народів, закріплений майже три століття тому славним сином України Богданом Хмельницьким, ще більше загартувався у суворій боротьбі з ворогами, що замірялися на свободу і незалежність нашої Батьківщини. В історичній Полтавській битві і ратних подвигах армії Суворова та Кутузова, в боротьбі з білогвардійськими українськими націоналістичними бандами та інтервентами, під проводом Леніна і Сталіна в роки громадянської війни виковувалась невпинуща слава російської зброї, зброї братніх народів.

Полум'яна любов до своєї Вітчизни, священна ненависть до її ворогів, військова доблесть, мужність, відвага, безустанне вдосконалення у військовій справі—ці чудові традиції нашого народу, народу - воїна, втілені у великих перемогах Червоної Армії, у мудрості і військовому мистецтві її полководців-маршалів та генералів, славних питомців сталінської воєнної школи.

Наш народ з любов'ю і гордістю називає імена Сталінських Маршалів Жукова, Василевського, Конєва, Рокоссовського, Малиновського, Толбухіна і багатьох інших високоталановитих виконавців геніальних стратегічних планів великого Сталіна. Вічно житиме в пам'яті нашого народу світлий образ одного з найкращих сталінських полководців генерала армії Миколи Федоровича Ватутіна, доблесні воїни якого визволили десятки міст і тисячі сіл України, вознесли переможний прапор над нашою любимою столицею, матір'ю міст руських—Києвом.

В історичних перемогах Червоної Армії—дух наших славних предків, дух великого Леніна—Сталіна, воля більшовицької партії, геній Маршала Перемоги—Сталіна.

Не вдалося і нікому ніколи не вдасться зробити рабом великий народ України, вихований славною більшовицькою партією в дусі безмежної відданості матері-Вітчизні, великої сталінської дружби народів, партії Леніна—Сталіна, в дусі непримиренної священної ненависті до ворога.

Не вдалося німцям і їх мерзенним холопам—українсько-німецьким націоналістам отруїти свідомість, розтлити душу народу, порушити священну дружбу українського й російського народів, розколоти братерську сім'ю Радянського Союзу.

Земля горіла під ногами фашистських загарбників. За кожним горбом і кущем стерегла німця смерть. Летіли під укіс ворожі ешелони, злітали в повітря німецькі танки й автомашини. До трьохсот тисяч німецьких солдатів і офіцерів знищили відважні сини свободи. Ратні подвиги більш як 20.000 українських партизанів та партизанок партія й уряд відзначили високими урядовими нагородами.

Рідні наші витязі!

Разом з вами ми йдемо в останній рішучий бій з гітлерівською звіротою. У велику справу боротьби за повну, остаточну перемогу над гітлеризмом вносить свій вклад відроджені наші шахти, рудники, домни, мартени, електростанції, заводи.

Самовідданою працею радянських патріотів відбудовується гордість країни—красуня Дніпрогес. На колгоспних полях збирають багатий врожай. Країна знов одержує золоту українську пшеницю. З руїн і попелу героїчними зусиллями народу, братерською допомогою всіх народів Радянського Союзу, волею більшовицької партії, генія великого Сталіна, встає в усій богатирській красі наша рідна Україна.

Дорогі наші визволителі!

Ми ще більше оточимо піклуванням ваші сім'ї. Ваші діти завжди знайдуть теплу, материнську ласку. Славні воїни-інваліди Вітчизняної війни, що віддали свої сили справі визволення Батьківщини, знайдуть загальну повагу й піклування. В цей великий історичний час ми будемо працювати, не покладаючи рук, для фронту, для повної перемоги. У своїй боротьбі, у своїй трудній творчій роботі під проводом славного керівника українських більшовиків Голови Радянського Уряду України Микити Сергійовича Хрущова, ми завжди відчуваємо братерську допомогу всіх народів нашої країни, батьківське піклування й мудре керівництво уряду Радянського Союзу, великої більшовицької партії, нашого геніального вождя й учителя товариша Сталіна.

Рідні воїни наші! Ми, ваші батьки й матері, брати й сестри, дружини й діти чекаємо вас з повною перемогою, чекаємо і закликаємо—бийте ще міцніше проклятого ворога, несіть визволення нашим братам і сестрам, які силоміць загнані в Німеччину і ще поневіряються на фашистській каторзі, переслідуйте по п'ятах скаженого гітлерівського звіра і добийте у власному лігві.

Нехай німці дадуть відповідь за всі свої злочинства: за мільйони загублених людей, за кров жінок, старих та дітей, за сльози і страждання нашого народу, за спалені міста й села, за попіл і руїни наших рідних осель.

Смерть німецьким окупантам!

Слава нашій визволительниці—героїчній Червоній Армії!

Хай живе наша велика Вітчизна—непорушний союз вільних радянських народів!

Хай живе організатор і натхненник наших перемог—велика партія Леніна—Сталіна!

Слава великому Маршалові Сталіну!

(Лист прийнято 14 жовтня на урочистих зборах партійних, радянських та громадських організацій, присвячених звільненню Радянської України від німецьких загарбників).

ВИСТАВКА КОЛГОСПНОГО ДОСТАТКУ

15 жовтня широко відкрились двері обласної виставки. В цей день близько 50 тисяч відвідувачів колгоспників, робітників, людей інтелігентної праці, учнів, офіцерів і солдатів Червоної Армії оглянули чудові, художньо прикрашені стенди колгоспів та радгоспів, заводів і промислових підприємств, досвідних станцій та шкіл фабрично-заводського навчання.

—Так ось він, колгоспний достаток!—захоплюється літній майор. Він стоїть з групою офіцерів біля стенду колгоспу Ново-Миколаївського району. На тлі великого килима різко вимальовується п'ятикутна зірка з колосків пшениці. На столах—гори різних фруктів і високі банки з медом, величезні кавуни і ящики з золотистим маслом, повні чували добірного зерна і бочки з вином, білий пшеничний хліб і банки з майстерними солінами.

— І це ж тільки за один рік!—вигукує капітан, що стоїть поруч. На грудях у нього ордени «Вітчизняної війни», «Червоної зірки», медаль «За оборону Сталінграда». Багровий шов тягнеться від скроні до щоки. Капітан цікавиться зараз виставкою не тільки як радянська людина, а як воїн, що знищив ворога, який насмілився зазіхнути на цей достаток.

Один лише рік, і знову, як в минулі часи, колгоспні поля дають чудові врожаї, на тваринницьких фермах все більшає кількість громадської худоби, щедрість фруктів дають колгоспні сади.

Тут — результати їх героїчної праці. Пшениця, що її зростила комсомольсько-молодіжна бригада тов. Фисун, з колгоспу імені Сталіна, Червоноармійського району, дала 27 центнерів з гектара. Тваринники колгоспу «Комінтерн» привезли свинячу тушу, чиста вага якої 105 кілограмів.

Це не тільки трудівники колгоспного виробництва, не — творці. Колгосп, наприклад, вирощує картоплю, вона — другий хліб. Точиться боротьба за найвищий урожай картоплі. Сорт «Рання роза» має відмінні смакові якості і раннє достигання. А сорт «Елла» високоврожайний, але пізній. І мозок колгоспника-творця успішно розв'язує це питання: схрещування. В колгоспі «Челюскінець», Чернігівського району, гібрид «Ранньої рози» та «Елли» дав на суходільній ділянці понад 125 центнерів картоплі з гектара.

Чудесну цибулю зростили колгоспники артілі імені Леніна, Осипенківського району. Сорт «Каба» жовтий, десертний, дав 300 центнерів з гектара.

Багато різновидностей плодових культур на стенді Приморського району. На головному місці—колгосп «Вільна праця», що зібрав величезний урожай фруктів: яблука «Золотий пармен» (з гектара зібрано 20 тонн) і «Флор» (16—18 тонн з гектара), солодка, як мед, груша «Бере» (17,5 тонн з гектара) і багато інших — густозелених, яскраво червених, золотистих фруктів.

Далеко видно палаючий бархат прапора ВЦРПС та Наркома зернових та тваринницьких радгоспів, вручений кращому радгоспові області—«Переможець». Жовтневий вітер ворушить золоті китиці, і міниться в промінні сонця золотом вишиті слова: «Переможцеві у Всесоюзному соціалістичному змаганні».

Хто завоював цей чудовий прапор? Комуністка Ірга Василівна Голбан, що до евакуації завідувала дитяслами радгоспу, стала ланковою і на збиранні простими машинами, на молотьбі, на скиртуванні вона давала 170 процентів норми. Ланкові Наталя Бондаренко та Тетяна Фесик, що працювали цілі доби майже без перепочинку; керуючий п'ятим відділенням Юхим Любецький, який перший закінчив весняну сівбу і жнива, здавши державі на 5.000 центнерів хліба більше проти плану.

Ось імена справжніх переможців! Їх багато на виставці. Свинарка колгоспу «Долина праці», Ново-Миколаївського району, Марія Іванівна Меланка, яка привезла на виставку свиноматку «Горлу», вага якої сягає 188 кілограмів. Марія Іванівна уже одержала другий опорос від «Гордої», такий саме, як і вперше,—15 поросят.

— Щомісячна вага приплоду складає 98 кілограмів,—поросяче свинарка відвідувачам. Центнер м'яса—щомісячний приріст від однієї свиноматки!—ось чого можна домогтися самовідданою працею.

Вчора у числі відвідувачів виставки були наші дорогі гості—представники одної з Запорізьких дивізій.

МІТИНГ ТРУДЯЩИХ ЗАПОРІЖЖЯ

У місті — святкове пожвавлення. Трудящі поздоровляють один одного з подвійним великим святом — річницею з дня визволення Запоріжжя від німецької окупації і днем повного визволення України.

Ще задовго до відкриття міського мітингу робітники, службовці, інженери, вчителі, лікарі, учні старших класів шкіл, студенти та хатні господарки всіх районів міста зібралися на стадіоні «Динамо». Лунає музика, пісні.

Понад 30.000 запоріжців прийшли тут, щоб відсвяткувати знаменний день.

Голова обласної Ради депутатів трудящих т. Пономаренко відкриває мітинг і надає слово секретареві обкому партії тов. Матюшину, який від імені виконкому облради та обкому КП(б)У поздоровляє тих, що зібралися, і всіх трудящих області з святом з нагоди річниці вигнання німецько-фашистських бандитів за межі міста і повним визволенням від окупації рідної Української республіки.

Від імені трудящих Запоріжжя на мітингу виступила робітниця залізничного транспорту т. Попович, від інтелігенції—директор 2-ої середньої школи міста т. Максимцова і від передового в області колективу будівників Дніпрогес — інженер І. І. Кандалов.

Останній сказав:

—Сьогодні у нас велике свято. Ми можемо пишатись тим, що минулий рік був роком великої творчої праці. Дніпробудівці докажуть всіх зусиль до того, щоб в найкоротший строк повернути до життя гордість радянського народу—Ленінську ДГЕС.

Тепло зустріли присутні виступ делегата Н-ської танкової частини т. Бунєєва П. Г. Він передав бойове привітання трудящим області від рядового, сержантського, офіцерського та генеральського складу Запорізьких дивізій і закликав запорізьців до нових трудових подвигів на славу Вітчизни.

Від імені Запорізького гарнізону з палким вітальним словом виступив Герой Радянського Союзу капітан т. Воробйов.

З величезним піднесенням на мітингу були прийняті тексти телеграм вождеві народів товаришеві Й. В. Сталіну та тов. М. С. Хрущеву.

Від Радянського Інформбюро

Оперативне зведення за 15 жовтня

Війська Карельського фронту прорвали сильно укріплену оборону німців на північний захід від **Мурманська** і 15 жовтня, при сприянні кораблів і десантних частин **Північного флоту**, оволоділи важливою воєнно-морською базою і потужним опорним пунктом оборони противника на крайній півночі — містом **Петсамо (Печенга)**, а також з боями зайняли населені пункти **Большая Ліце, Большая Западная Ліце, Цітовка Остров, Цітовка Река, Пороварв, Лінахвмарі, Тріфоне, Паркіне, Нясюкка, Какурі, Луостарі Конттакюла, Поятсаміяд, Пільгуярвен.**

На захід від міста **Рига** наші війська, продовжуючи наступ, зайняли населені пункти **Буллі, Булюцієме, Приєдайне, Султині, Золітуде, Скулте**, і залізничні станції **Бабіте, Приєдайне.**

В Північній Трансільванії наші війська, діючи спільно з румунськими військами, оволоділи містом і залізничним вузлом **Деж**, містом і залізничною станцією **Несеуд**, а також з боями зайняли понад 50 інших населених пунктів, в тому числі великі населені пункти **Хордо, Сальва, Згра, Ішпан-Мезе, Фелер, Ретед, Куздріовра, Окна-Дежулуй, Ормен, Гіролд, Бирля, Вулцуєні, Берінду, Угруцу, Зімборул-Маре, Потрінду** і залізничні станції **Кіш-Ребре, Сальва, Німіджя, Ретег, Окна-Дежулуй.**

На території Югославії наші війська, діючи спільно з частинами народно-визвольної армії Югославії, з боями зайняли міста **Пожаревац і Крушевац.**

На інших ділянках фронту — розшуки розвідників і в ряді пунктів йшли бої місцевого значення.

За 14 жовтня наші війська на всіх фронтах підбили і знищили 143 німецьких танки. У повітряних боях і вогнем зенітної артилерії збито 61 літак противника.

* * *

Нальоти нашої авіації на Тільзіт (Німеччина) порт Клайпеда (Мемель) і порт Лепая (Лібава)

В ніч на 15 жовтня наша авіація далекої дії вчинила нальоти на німецьке місто Тільзіт і бомбардувала транспорти та воєнні склади противника в порту **Клайпеда (Мемель)** і в порту **Лепая (Лібава).**

В наслідок бомбардування на залізничному вузлі **Тільзіт** виникли пожежі, серед яких сталося два сильних вибухи. Пожежі відмічено також серед скупчень автотранспорту противника в північній частині міста і коло переправи через ріку Неман.

В Клайпеда (Мемель) в ході бомбардування виникло понад 30 пожеж. На кінець нальоту вогнем був охоплений порт і воєнні об'єкти у східній і південно-східній частинах міста. В районі судобудівельної верфі і на південній околиці сталося кілька сильних вибухів.

Під час нальоту нашої авіації на Лепая (Лібава) в порту перебувало до 25 німецьких транспортів. В результаті бомбардування виникло десятки пожеж. Коло причалу нового порту горіли два чорських транспорти. Пожежі почались також серед транспортів коло причалів авапорту. Крім того, в авапорту прямим влученням висаджено у повітря транспорт при вході в канал Воєнного порту. Вибух величезної сили стався також серед транспортів коло причалів Вільного порту. Великі пожежі відмічено на території залізничної станції, газових складів і в районі бази морського флоту.

Заграву пожеж наші льотчики спостерігали, йдучи від цілі, з віддалення понад 200 кілометрів.

Оперативне зведення за 16 жовтня

Протягом 16 жовтня на захід і на південний захід від міста **Риги** наші війська вели наступальні бої, в ході яких зайняли населені пункти **Варкальпкрогс, Вікулі, Пікьті, Плуді, Аннасмуйже, Лапсас, Адікні, Мезцена, Судмалкалнс, Далбе, Гайсаргі, Тіші, Волгунте** і залізничні станції **Ліепупе, Аботі, Дамбе.**

У Північній Трансільванії наші війська, діючи спільно з румунськими військами, з боями зайняли понад 100 населених пунктів, в тому числі місто і залізничну станцію **Борша**, великі населені пункти **Мойсчіу, Фелше-Вішшо, Фелше-Селіште, Сечелу, Ромулі, Тевч, Суплай, Текеш, Ола-Лепош, Лепушул-Унгуреп, Вімя, Рогна, Шимішна, Гірбоу, Кекіш, Броб, Стина, Чемерле, Бучумь, Богдана** і залізничні станції **Мойсчіу, Фелше-Вішшо, Олше-Вішшо, Кецкеу, Гилгеу, Іляндо-Маре, Гербеу, Агіреш, Стина.**

Наші війська, діючи спільно з частинами народно-визвольної армії Югославії, зав'язали бої за столицю Югославії місто **Белград.** В передмістях **Белграда** наші війська взяли в полон 1.500 німецьких солдатів і офіцерів.

Болгарські війська, діючи проти німців, разом з військами народно-визвольної армії Югославії і з нашими військами, з боями зайняли на території Югославії місто і залізничний вузол **Ніш**, місто **Лесковац** і великі населені пункти **Лебане, Вранье, Грдолиця.**

На інших ділянках фронту — розшуки розвідників і в ряді пунктів йшли бої місцевого значення.

За 15 жовтня наші війська на всіх фронтах підбили і знищили 93 німецьких танки. У повітряних боях і вогнем зенітної артилерії збито 57 літаків противника.

Масовий наліт нашої авіації на залізничний вузол Інстербург

В ніч на 16 жовтня наша авіація далекої дії вчинила масовий наліт на залізничний вузол Інстербург (у Східній Пруссії). В результаті бомбардування на території залізничного вузла виникли пожежі. Горіли вагони і платформи з воєнними вантажами противника. Причим попадання бомб висаджені в повітря три німецьких військових ешелони, що стояли на коліях. Кілька сильних вибухів відмічено також в районі аеродрому.

* * *

На захід від міста Рига наші війська вели наступальні бої. Очищено від німців кілька сильно укріплених населених пунктів, розташованих на південному березі озера Бабітес-Ілерс. Радянські частини захопили у противника два танки, 10 гармат, 40 кулеметів, 220 автоматів, 3 склади боєприпасів, склад авіаційних моторів і залізничний ешелон з воєнними вантажами. Захоплено також 15 справних катерів. На південний захід від Риги наші частини, перебиваючи міні загороди противника і відбиваючи його контратаки, просунулись вперед до 20 кілометрів. Всі спроби німців закріпитись на проміжних рубежах закінчились невдачею. Наші підрозділи проникають у тил німців і сміливо атакують їх. За день бою знищено до 1.500 солдатів і офіцерів противника.

Радянська авіація бомбардувала бойові порядки німців. Льотчики 11-ської авіачастини вчинили наліт на залізничну станцію Слока. В результаті бомбардування на цій станції розбито ешелон з вантажами і спалено 16 автомашин противника.

* * *

У Північній Трансільванії наші війська продовжували наступ. На північ від міста Бистриця закінчені бої відбулися за селище Сечелу. Німецькі гірсько-стрілецькі частини укріпились на дуже вигідних позиціях. Гориста місцевість надзвичайно утруднювала наступальні дії радянських частин. Окремі гори в цьому районі досягають висоти до двох тисяч метрів. Обхідним рухом наші автоматчики лісами вийшли у тил ворога і раптово обрушили на нього вогонь. Радянські бійці подолали перевал і вибили німецько-угорські війська з населеного пункту Сечелу. Таким чином, важливу шосейну дорогу Сальва — Сечелу було очищено від противника. Розвиваючи успіх, наші війська оволоділи містом Борша. Зайнято також понад 100 інших населених пунктів, в тому числі залізничну станцію Олше-Вішша, що знаходиться за 20 кілометрів від кордону Чехословаччини з Північною Трансільванією.

Авіація Червонопрапорного Балтійського флоту потопила три транспорти і три швидкохідних десантних баржі противника.

* * *

Німецькі солдати, взяті в полон у Прибалтиці, повідомляють про величезні втрати німецьких військ. Полонений солдат 12 роти 17 полку 31 німецької піхотної дивізії Франц Ленський розповів: «Влітку 31 дивізія була заново укомплектована. Нас перекинули з Німеччини до Прибалтики. Вже за якийсь місяць дивізія перестала існувати, як бойова одиниця. Особливо тяжкі удари обрушились на нас біля ріки Гауя. Ми відступали досить швидко, але росіяни все ж випередили нас. Мости були висаджені в повітря і ми потрапили в напівоточення. Почалася божевільна паніка. Під загрозою оточення артилерійський полк та інші розбиті частини дивізії кинули всю матеріальну частину і боєприпаси. На південному березі ріки командування намагалось організувати оборону, але з цього нічого не вийшло. Нам навіть нічим було оборонятись».

Полонений солдат 47 німецького будівельного батальйону Генріх Крейцер заявив: «Наш батальйон будував лазарет. Несподівано почався наступ росіян. Увечері до бараків потягнули низки машин з пораненими солдатами і офіцерами. Потік поранених не припинявся до самого ранку. Ранком прийшов наказ про негайну евакуацію. Кинувши сотні поранених напризволяще, батальйон втік. Однак, за кілька днів ми все таки опинились в полоні».

Полонений фельдфебель 328 полку 227 німецької піхотної дивізії Ганс Кефер розповів: «Наступ росіян поставив 227 піхотну дивізію в надзвичайно критичне становище. У нас залишався тільки один шлях для відступу, останні шляхи були відрізані. Всі підрозділи 328, 366 і 412 полків кинулись до єдиного шосе, на яке ми покладали всі надії. Однак, російським танкам вдалося прорватись до нас у тил. Дивізія зазнала страшенного розгрому».

Червонопрапорний Балтійський флот

Герой Радянського Союзу Григорій Митрофанович Давиденко — один з найкращих на Балтиці командирів катерного тральщика. Він зробив понад 1 000 бойових виходів у море і в одному з них захопив ворожий мотобот.

Фото В. Тарасевича.
Фотохроніка (ТАРС)

Видача продукції зросла в п'ять разів

У травні завод «Інтернаціонал» видав першу з початку відбудови цехів продукцію.

До річниці з дня вигнання окупантів колектив заводу програму відбудовних робіт виконав на 140,5 процента. Це дозволило підприємству видачу промислової продукції за останні шість місяців збільшити в п'ять разів.

Робітники заводу за цей час відпрацювали надурочно близько 10 тисяч чоловікогодин на відбудованій зруйнованих ворогом цехів.

Прибуття до Москви Болгарської Урядової делегації

Для ведення переговорів по укладенню Угоди про перемир'я з Радянським Союзом, Великобританією та США до Москви прибула Болгарська Урядова делегація в складі: Міністра Закордонних Справ п. Петко Стайнова, голови делегації, Міністра без портфелю п. Добрі Терпешева, Міністра без портфелю п. Ніколи Петкова, Міністра фінансів Цетко Стоянова. З делегацією прибули радники: професор Дмитрій Михалчев, генерал-полковник Сергій Попов, полковник Іван Антонов, Іван Каменова та секретарі.

На Московському аеродромі делегацію зустрічали Заступник Народного Комісара Закордонних Справ СРСР А. Я. Вишинський та інші представники НКЗС СРСР, від Представництва Обрани СРСР Начальник Відділу Західніх Зносин генерал-майор Н. П. Кузнецов.

Закордонні телеграми

Воєнні дії в Західній Європі

ЛОНДОН, 15 жовтня. (ТАРС) У повідомленні штабу верховного командування експедиційних сил союзників говориться: 14 жовтня війська союзників ще в одному місці форсували канал Леопольда, поблизу Ватерфліта. На південь від Саффаарте-Плаат союзники просунулись у напрямі до частин, які продовжували наступ на південь від Вієрфліта.

На південний схід від Оверлоона війська союзників просунулись на 1.000 ярдів на фронті протягом в кілька миль. Противник чинить тут запеклий опір. На північно-східній околиці Аахена союзники дещо просунулись вперед, провадячи тяжкі вуличні бої. В районах Гюртгена та Ле-Тіло війська союзників просунулись, не зважаючи на досить запеклий опір противника.

ЛОНДОН, 15 жовтня (ТАРС) У повідомленні штабу збройних сил союзників на Середземноморському театрі воєнних операцій говориться, що 14 жовтня частини 5-ої армії, проводячи тяжкі бої на центральній ділянці фронту в Італії, домоглися місцевих успіхів. Англійські та індійські частини 8-ої армії дещо просунулись вперед в гірській місцевості на південь від дороги Болонья-Ріміні.

Невеликі англійські чинні трансдесанти, діючи в небезпечних та важких умовах, закінчили операції по очищенню каналів на південних Далматських островах і надали значної підтримки операціям союзних військ, що тут розвиваються.

Авіація союзників атакувала ворожі воєнні об'єкти в Німеччині, Угорщині та Югославії.

ЛОНДОН, 16 жовтня. (ТАРС) У повідомленні штабу верховного командування експедиційних сил союзників від 15 жовтня говориться:

Війська союзників що наступають в північні і південь. 15 жовтня з'єднались біля західного берега Саффаарте-Плаат. Слідом за цим об'єднані сили союзників почали наступати на захід на з'єднання з частинами, що вперед вали передмостовий укріплення в районі Вієрфліта.

На північ від Антверпена війська союзників при підтримці авіації зайняли селище Вунсрехт.

В районі включно з Госсланді війська союзників у деяких місцях просунулися до Фірлінгсбеєку.

У передмістях Аахена тривають бої за ворожий бункер. На північ від міста війська союзників просунулись, не зважаючи на впертий опір противника.

Біля підніжжя Богел війська союзників посилили наступ у східному напрямі, де просунулись, не зважаючи на сильний опір ворога, вздовж широкого фронту і вийшли кілька міст.

На північний захід від вузла комунікацій Баккера були захоплені міста Гоммільсгоф і Фонтеуа. Далі на південь війська союзників очистили Фремфонтен, де нещодавно відбувалися запеклі бої.

Понад 1 200 важких бомбардувальників у супроводі великих з'єднань винищувачів піддали бомбардуванню воєнні об'єкти Кельна. Інше з'єднання важких бомбардувальників вчинило наліт на нафтоочисні заводи у Різенхальці і Манхейм на південь і на південний схід від Дюссельдорфа. Минулої ночі важкі бомбардувальники вчинили наліт на воєнну базу Вільхельмсгафена. Бомбардуванню було піддано також об'єкти в Гамбурзі.

На Середземноморському театрі воєнних дій

ЛОНДОН, 14 жовтня. (ТАРС) У повідомленні штабу збройних сил союзників на Середземноморському театрі воєнних дій говориться, що на ділянці фронту 5-ої армії тривають тяжкі бої.

На північ від дороги Рімені-Болонья частини 8-ої армії відтіснили арьєргарди противника і знаходяться тепер в тісному зв'язку з німцями на широкій ділянці фронту.

На острові Корфу в сучасний момент билися рештки німецьких частин.

Досить великі з'єднання важких бомбардувальників у супроводженні винищувачів вчора вчинили нальоти на заводи синтетичного пального в Німеччині і на сортувальні станції в Північній Італії, Австрії та Угорщині.

Середземноморська авіація союзників зробила приблизно 2.500 літаковильотів.

ЛОНДОН, 16 жовтня. (ТАРС). У повідомленні штабу збройних сил союзників на Середземноморському театрі воєнних дій говориться, що після кількох затримки в зв'язку з розмінуванням біля грецького узбережжя увечері 14 жовтня ряд кораблів англійського і грецького флотів стали на якір в бухті Пірея.

Всі ці судна прибули з ешелоном військ, які повинні були висадитися на острові ранком 16 жовтня.

В Італії американські частини 5-ої армії після тривалого бою, що тривав весь ранок, зайняли місто Ліверньяно.

На ділянці фронту на Адріатичному узбережжі частини 8-ої армії зайняли Гамбеттоду.

Середземноморська авіація союзників вчинила понад 1.000 літаковильотів.

Бої в Югославії

ЖЕНЕВА, 16 жовтня. (ТАРС). Як передають з Югославії, верховний штаб народно-визвольної армії Югославії повідомляє, що в Сербії після запеклих багатоденних боїв югославськими частинами визволено місто Ніш. Весь німецький гарнізон цілком знищено. У зоні ріки Дунай частини народно-визвольної армії, переслідуючи відступаючих на захід німців, визволили Печево. Запеклі бої ведуться за Страцін.

СТАНОВИЩЕ В УГОРЩИНІ

ЧЕРНОВІЦІ, 16 жовтня. (ТАРС). Повідомлення що сьогодні передавалися будапештським радіо свідчать про серйозні політичні події, які відбуваються в Угорщині.

Регент (правитель) Угорської держави Хорті у другій половині дня виступив з посланням по радіо, в якому заявив, що Угорщина має намір вступити в переговори про укладення перемир'я.

Кілька пізніше передавалося повідомлення угорського міністерства внутрішніх справ про зникнення сина регента Хорті. Міністерством запропоновано всім місцевим угорським властям і поліції не пропускати через кордон ніяких машин без старанного огляду, не зважаючи на те, кому автомашини належать.

Потім по радіо був оголошений наказ начальника угорського генерального штабу генерала Вереш. В наказі вказується, що посилення регента Хорті пояснюється як закінчення воєнних дій. „Поки йдеться тільки про переговори про укладення перемир'я, — говориться в наказі. — Кінець цих переговорів ще не є фактичний. І тому всі угорські частини з сумлінністю продовжують опір ворогу завдяки нападові".

Близько опівдня по радіо з будапешту передавалася промова лідера угорських фашистів Ференца Саллаші, з якої видно, що в країні відбувається внутрішня боротьба і що радіостанція зараз перебуває в руках гітлерівців. Саллаші обвинувачує Хорті у „зраді союзників Угорщини", стверджував, що Угорщина і надалі продовжуватиме війну на стороні гітлерівської Німеччини. Саллаші вимагав від слухачів підкорення його наказам.

Панічні настрої в Будапешті

АНКАРА, 15 жовтня (ТАРС). Кореспондент анатолійського агентства повідомляє з Будапешта що угорська столиця охоплена великою тривогою.

Кореспондент пише, що місті які находять до Будапешта з фронту, викликають неспокійність і паніку.

АРЕШТИ В РУМУНІЇ

БУХАРЕСТ, 16 жовтня. (ТАРС). Газета „Семнаулу" повідомляє про арешт колишнього міністра пропаганди Крайник і колишнього редактора газети „Порунка времіі" — Ідлос Радулеску.

СМЕРТЬ РОММЕЛЯ

ЖЕНЕВА, 15 жовтня. (ТАРС). Гітлерівське агентство — німецьке інформаційне бюро повідомило про смерть Роммеля. Як зазначає агентство, Роммель помер в результаті раніш одержаних поранень.

Антигітлерівські демонстрації в Австрії

ЛОНДОН, 15 жовтня. (ТАРС). Газета „Дейлі телеграф енд Морнінг пост" передає, що, за одержаними з Австрії відомостями, у Відні та в провінції Штирії відбулися антигітлерівські демонстрації. Німці вчинили численні арешти серед населення. Повідомляють, що німці загрожують віддати Відень бомбардуванню, якщо заворушення не припиняться.

Населення Югославії з захопленням зустрічає радянські війська

ЖЕНЕВА, 15 жовтня. (ТАРС). Радіостанція «Слободна Югославія» повідомляє:

«Кожного дня надходять листи з Сербії та Воєводіни, що мальовничо описують піднесення нашого народу, який захоплено зустрічає Червону Армію з квітами та подарунками. Старі й малі — всі прагнуть допомогти героїчним героям Червоної Армії, які разом з бійцями народно-визвольної армії Югославії очищають нашу країну від німецьких загарбників. Жителі дають відомості офіцерам Червоної Армії про пересування ворога, лагодять дороги та мости».

Відповідальний редактор О. ШАБАЛІН

КІНОТЕАТР ІМЕНІ ЛЕНІНА
СЬОГОДНІ ТА ЩОДНЯ
демонструється кінофільм
„СЕКРЕТАР РАЙКОМУ".
Зверх програми — кінохроніка „Визволення Запоріжжя".
Початок сеансів: денних — о 10 годині ранку, вечірніх — о 4 год. дня

Швидко позбутися недоліків у навчальній роботі

Сумлінно готувалися до нинішнього навчального року шкільні працівники міста Запоріжжя. Завдяки ініціативі, кмітливості, виявлених окремими директорами шкіл і вчителями, які зуміли залучити в підготовку до учбового року широку громадськість, вдалося вчасно відремонтувати школи, зібрати потрібні меблі, обладнати шкільні кабінети і, головне, посадовити за парти понад 15.000 учнів.

Але перевантаженість шкіл, особливо центральних (№№ 1, 2, 3, 6, 8), виявилася настільки великою, що вона утруднювала організацію нормального навчального процесу. Зараз в місті додатково укомплектовано три початкових школи, які значно полегшують становище з розміщенням дітвори.

Найближчих же днів виконком міськради, напевне, уже остаточно розв'яже питання з приміщенням 19-ої та 60-ої шкіл. Тоді можна буде вважати, що виключні труднощі, з якими ми зустрілися напочатку навчального року, успішно подолані.

Перший місяць навчання показує добрі організаторські здібності ряду директорів, завідувачів учбовою частиною їм вдалося зразу ж встановити зразковий порядок; тут чітко працює весь педагогічний колектив, шкільні організації.

Але не про позитивні сторони в житті шкіл Запоріжжя я хочу зараз говорити, а про ті недоліки, які виявились і подбутися яких треба негайно.

Поперше, у нас не все гаразд із здійсненням всеобучу. Надходять сигнали, які говорять про загрозу відсіву. В 6, 31, 40, 45 школах на заняття щоденно не приходить по 20—40 чоловік. В школі № 35 (директор т. Бондаренко) траплялись дні, коли в класах були відсутні до 100 чоловік.

Перевірка показує, що іноді навчання пропускають навіть ті діти, які недавно одержали через школу взуття, одяг. З цим важнік не можна миритися. Вчитель не може вважати свій робочий день закінченим, якщо він особисто не встановив причини відсутності у класі того або іншого учня, як це роблять в школах №№ 1, 2, 16, і не доможеться того, щоб завтра цей школяр прийшов на заняття. До речі, ресурсів для матеріальної допомоги дітям, які гостро її потребують, у нас досить.

Не менш важливе питання про планування. Адже у більшості шкіл міста не почато навчальний рік, а продовжується старий. Через три місяці буде перевірка знань учнів. Вчителі, звичайно, розуміють, яку відповідальність покладає це на них: в короткий строк треба не тільки закінчити вивчення програми, але й поурочно повторити пройдене, одночасно з'ясовуючи, які розділи програми засвоєні найбільш слабо, щоб надати на них загострити увагу.

Саме так будують свою роботу найбільш сумлінні учителі. Але є й такі викладачі (на щастя, їх не так уже багато), які йдуть лінією найменшого опору — штучно скорочують програму, викидають цілі розділи, які треба було вивчити. В школі № 5, наприклад, викладач літератури у восьмих класах тов. Тарасова самовільно виключила з програми розділ про творчість Льва Толстого. Подібні тенденції виявлені і у деяких викладачів школи № 55.

В школі № 31 викладач математики в 5—7 класах тов. Луценко намагалася відірвати викладання від повторення. Уроки з 1 по 18 жовтня вона відвела на проходження нового матеріалу, а з 18 по 30 — на повторення та закріплення пройденого. Даремна праця, марно втрачений час! Звичайно, за два тижні учні забудуть основні положення, висунуті вчителем і доведеться все розповідати спочатку.

У зв'язку з цим перехожу до третього, головного недоліку. Треба признатися — в школах існує зовсім недостатній контроль над роботою вчителя. Мені доводиться щоденно розмовляти з директорами шкіл, завучами. За місяць ні дві керівних особи в школі не встигли навіть по одному разу відвідати уроки кожного вчителя. Цінні дові не проглянули ще учбових планів. Наслідком цього є сумні казуси, що про їх згадувалося вище.

Майже не заглядають в школи і шкільні інспектори, завідуючі відділами народної освіти. Всі ці особи в більшості випадків протягом вересня розв'язували господарські питання, перевозили паливо, організовували засолку. Сугубо навчальні питання, в силу цього, у них випадали з поля зору. З ним треба покінчити.

Виконати історичну постанову уряду про корінне поліпшення якості навчання ми зможемо лише тоді, коли в школі методичною роботою будуть займатися не від випадку до випадку, а щоденно. Адже ніхто інший, як директор, завуч, шкільний інспектор, методист — ці найбільш досвідчені шкільні працівники — можуть і повинні бути найзапальнішими пропагандистами випробуваних життям методичних настанов.

Славні рокочини визволення рідного міста від німецьких загарбників працівники освіти відзначають конкретними справами. Не зважаючи на те, що майже всі шкільні будинки Запоріжжя були спалені німцями, все ж шкільну сітку відбудовано, введено роздільне навчання, до школи вперше залучено 2.000 семирічних дітей, навчання яких перший основам грамоти, йде успішно.

Але причин для самозаспокоєння у нас нема. І чим критичніше ми будемо ставитися до своєї роботи, тим кращої якості навчання ми досягнемо.

І. Коробов,
завідуючий Запоріжським міським відділом народної освіти

БЕ—01292 м. Запоріжжя, друкарня «Комунар» обл. управління пошти. вул. Гетьма, 24. Адреса редакції: рог вул. Жуковської і Гурговської, 55. Тел.: 2-41, лічної редакції — 3-50